daarna schoot het vliegtuig weer de hoogte in en verdween snel in den donkeren nachthemel. Zachter en zachter werd het gesnor, naarmate de machine zich verwijderde.

De mannen zochten op het veld en vonden een baar goud, waaraan een briefje gebonden was, waarop geschreven was:

„Lecoque,

„Wees voorzichtig, drijf je spel niet te ver. Een laatste waarschuwing van Sanspays."

* * *

Lecoque en Bonboirie hadden beiden in de gevangenis hun nachtrust genoten, en het eerste onderhoud met Baron Croix de Chapelle had reeds denzelfden morgen om zeven uur plaats. Lecoque vertelde eerst het avontuur van Bonboirie en daarna van de vondst der gouden staaf met het briefje. Gedurende den geheelen vliegtocht was Lecoque bang geweest, dat de rechter-commissaris de dupe was geworden van een truc van Sanspays, doch toen de baar goud op het veld werd geworpen was hij gerust. Daaruit bleek, dat Sanspays werkelijk op weg was naar Parijs.

„We moeten hem wel weer arresteeren!" zeide de rechter-commissaris, „maar liever deed ik het niet!"

„Ik denk er precies zoo over, Croix," antwoordde Lecoque. „Hij zou bekennen, heeft hij beweerd?"

„Ja . . . dat zou hij, en hij doet het ook, want ondanks alles is hij een volmaakt gentleman. Dat heeft hij bewezen met de wijze waarop hij Bonboirie heeft behandeld. Een misdadiger had hem in de Theems geworpen . . . !"

„Enfin . . . Frankrijk heeft de eer het goud-mysterie te onthullen . . . . . Of verricht daarmede een noodlottige daad!"

„Kom, kom Lecoque . . Zeg, ik heb alle goudsmeden met wie hij zaken heeft gedaan, en ook de voornaamste bankdirecteuren, die goedkoope goudzendingen hebben ontvangen, om negen uur hier ontboden . . . . . Jij gaat als portier van de Credit Lyonnais in de vestibule rondloopen terwijl vier rechercheurs zich in de hal zullen schuilhouden, en wachten totdat jij in je handen klapt. Dit is voor hen het teeken, dat zij hem moeten inrekenen. Bonboirie blijft hier, totdat Sanspays veilig opgesloten is en dan kan hij weer gaan..."

„Prachtig . . . ik ga naar de bank om mij te verkleeden en een beetje aan het loopen in de hal te wennen.... Adieu."

„Bon succes.."

De beambten van de bank keken verrast op, toen zij 's morgens een vreemde portier in de hal zagen loopen en wilden den ouden portier uithooren.

Maar deze had van zijn directie instructies gekregen, niets te zeggen van hetgeen hij wist, en antwoordde niets dan: „Een lamme boel hier; zal het u wel eens later vertellen." De beambten fantaseerden nu de rest er zelf bij.

Klokslag tien uur kwam Sanspays binnen, als altijd sjofel gekleed, met een vuil gezicht en naar olie en benzine riekend. Kalm stapte hij naar een der loketten en gaf het reçu af waarop hij de fr. 4.000.000 zou ontvangen, gedeeltelijk in chèques en gedeeltelijk in papier geld. De kassier liet hem een papier teekenen alvorens het geld uit te betalen. Toen Sanspays had geteekend en het papier wilde teruggeven klapte Lecoque in zijn handen. Tot groote consternatie van het publiek werd Sanspays door vier mannen overvallen en geboeid weggevoerd naar een auto, die buiten het gebouw stond te wachten.

Een ieder snelde naar den uitgang om naar den arrestant te kijken. Lecoque nam ondertusschen het geteekende papier in ontvangst en ging zich in het hokje van den echten portier verkleeden.

Men sprak van wissels met valsche handteekening, van oplichterij en van diefstal . . het „on dit" wist zelfs de meest positieve oorzaak, die tot de arrestatie geleid had. Het bureau van den rechter-commissaris was vol menschen. Men vond er de onberispelijk gekleede bankiers; halve heeren, die proleetachtig deden, door de ongekende weelde, waarin zij door Sanspays geraakt waren; werklieden en kleine goudsmidsbaasjes. Bonboirie zat geheel apart en keek trotsch om zich heen. Croix zat achter zijn schrijftafel en nam de namen op van de aanwezigen, terwijl Lecoque onbeweeglijk in een fauteuil zat, het hoofd in zijn handen gesteund en met zijn donkere, diepe oogen voor zich uitstarend.

Toen Sanspays werd binnengebracht steeg een dof gemompel op. De arrestant keek de menigte aan en glimlachte toen even, en zich omkeerende riep hij Bonboirie toe: „Je hebt de boodschap van Raja Mullah zeker niet goed overgebracht, en onze vriend Lecoque heeft m'n waarschuwing blijkbaar in den wind geslagen....

(Wordt vervolgd.)

Een fraaie Sierheester.

Een van de fraaiste en dankbaarste, overal gaarne geziene Sierheesters is wel de Sierpruim Prunus triloba, die als sierstruik voor onze tuinen en parken niet genoeg kan worden aanbevolen en die dan ook algemeen en overal wordt aangekweekt. Heel vroeg in het voorjaar bloeit hij reeds met kleine op roosjes gelijkende gevulde rose-roode bloesems. In strenge winters is het raadzaam den wortelhals met een laagje droog blad te omgeven. Zijn bijzonder fraaie gevulde bloesems, die zich reeds in de maand April openen, even vóór of tegelijk met de bladeren, zitten afzonderlijk of paarsgewijze aan korte steeltjes en zijn verspreid over de geheele lengte der voorjarige scheuten, die daarom niet vóór het einde van den bloei gesnoeid mogen worden. Als struik wordt de Prunus triloba tot 2 Meter hoog. (*foto Tepe*).

Viooltjes

Deze algemeen bekende plantjes, waarvan een groot aantal soorten en verscheidenheden voorkomen, behooren tot de natuurlijke familie der Vioolachtigen. De kelk bestaat uit vijf ongelijkvormige blaadjes die ieder naar onderen van een bladachtig aanhangsel voorzien zijn. Van de vijf bloembladen zijn er meestal twee naar boven, twee meer zijdelings en één naar onderen gericht. Laatstgenoemde is het grootste en loopt in een spoor uit. In onze flora komen verscheidene soorten in het wild voor. Het is een dankbaar plantje, dat met zijn zachte kleuren een lust voor de oogen is en weinig verzorging behoeft.

Geforceerde Sneeuwbal.

De fraaie sneeuwbal (Viburnum opulus var. Sterile) is een afstammeling van den Wilden Sneeuwbal of Geldersche Roos, (Viburnum opulus). Ze wordt in de meeste tuinen en parken aangetroffen en is een verbastering van den Wilden Sneeuwbal met onvruchtbare bloesems en fraaie ronde bloemschermen. Zij is een van de meest beminde sierstruiken in onze tuinen, die in struikvorm als kroonboompje in elke kweekerij verkrijgbaar is. In den bloeitijd, in Mei, wanneer hij behangen is met de aanvankelijk groen-gele, later zuiver witte bloesemballen, die van alle takken naar beneden hangen, levert hij een verrukkelijk gezicht op. Kroonboompjes zijn vooral mooi, wanneer ze afzonderlijk geplant worden. Hij kan tot 5 Meter hoog worden. (*foto Tepe.*)